EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

22. detsember 2010 *

Kohtuasjas C-517/09,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel'i (Belgia) 3. detsembri 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. detsembril 2009, menetluses

RTL Belgium SA, eelnevalt TVi SA,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees A. Arabadjiev, kohtunikud A. Rosas ja P. Lindh (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: J. Kokott,
kohtusekretär: osakonna juhataja M.-A. Gaudissart,

arvestades kirjalikus menetluses ja 9. novembri 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– RTL Belgium SA, eelnevalt TVi SA, esindajad advokaat F. Tulkens ja advokaat S. Seys,

– CLT-UFA, esindaja: advokaat G. de Foestraets,

– Belgia valitsus, esindaja: M. Jacobs, keda abistas advokaat A. Feyt,

– Luksemburgi valitsus, esindaja: C. Schiltz, keda abistas advokaat P. Kinsch,

– Euroopa Komisjon, esindajad: C. Vrignon ja E. Montaguti,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (EÜT L 298, lk 23; ELT eriväljaanne 06/01, lk 224), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/65/EÜ (ELT L 332, lk 27) (edaspidi: „direktiiv 89/552"), artikli 1 punkti c.

2 Taotluse on esitanud Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel de la Communauté française de Belgique (Belgia prantsuskeelse kogukonna kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda) menetluses, mis toimub RTL Belgium SA (edaspidi „äriühing RTL Belgium") suhtes, keda kahtlustatakse otsepakkumisi käsitlevate siseriiklike õigusnormide rikkumises.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 89/552 artikli 1 punktides c ja d on esitatud järgmised mõisted:

„c) *toimetusvastutus* – tõhus kontroll nii saadete valiku kui ka nende (teleülekannete puhul saatekava või tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul programmikataloogi) ülesehituse üle. Toimetusvastutus ei tähenda tingimata riigi õiguse kohast juriidilist vastutust osutatavate teenuste või sisu eest;

d) *meediateenuse osutaja* – füüsiline või juriidiline isik, kellel on toimetusvastutus audiovisuaalmeedia teenuse audiovisuaalse sisu valikul ja kes määrab selle esitamise viisi".

4 Selle direktiivi artikli 2 lõige 1, lõike 2 punkt a ja lõike 2 punktid a ja b sätestavad:

„1. Iga liikmesriik tagab, et kõik tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate edastatavad audiovisuaalmeedia teenused on kooskõlas asjaomases liikmesriigis avalikkusele mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatava õigussüsteemi normidega.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel kuuluvad liikmesriigi jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutajad:

a) kes on asutatud lõike 3 kohaselt kõnealuses liikmesriigis, […]

[…]

3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse meediateenuse osutajat liikmesriigis asutatuna järgmistel juhtudel:

a) meediateenuse osutaja peakorter asub kõnealuses liikmesriigis ja audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetuslikud otsused tehakse selles liikmesriigis;

b) kui meediateenuse osutaja peakorter asub ühes liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetuslikud otsused tehakse teises liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus töötab oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest."

Siseriiklik õigus

5 Dekreet audiovisuaalmeedia teenuste kohta (Le décret coordonné sur les services de médias audiovisuels; edaspidi „dekreet") avaldati *Moniteur belge*'is 24. juulil 2009.

6 Dekreedi artikli 1 punktid 16, 46 ja 57 sisaldavad järgmisi mõisteid:

„16) *teenuse toimetaja* – füüsiline või juriidiline isik, kellel on toimetusvastutus audiovisuaalmeedia teenuse sisu valikul ja kes määrab selle esitamise viisi;

46) *toimetusvastutus* – tõhus kontroll nii saadete valiku kui ka nende (lineaarsete teenuste puhul saatekava või mittelineaarsete teenuste puhul programmikataloogi) ülesehituse üle;

57) *otsepakkumine* – avalikkusele saadetena või lõigetena edastatavad otsepakkumised tasu eest kaupade turustamiseks ja teenuste osutamiseks, sealhulgas kinnisvara või õigused ja kohustused."

7 Dekreedi artikli 2 lõike 3 kohaselt:

„Prantsuskeelse kogukonna pädevusalasse kuulub iga teenuste toimetaja:

1) kelle asukoht on prantsuskeelses piirkonnas;

2) kelle asukoht on kakskeelse pealinna Brüsseli piirkonnas ja kelle tegevus peab olema seotud ainult prantsuskeelse kogukonnaga."

8 Dekreedi artikli 31 lõige 6 sätestab:

„[…] otsepakkumiste edastamise kestuse määrab kindlaks valitsus, mille kogukestus ei tohi ületada 3 tundi päevas, sealhulgas taasedastamine."

9 Dekreedi artiklis 133 on sätestatud:

„Luuakse Belgia prantsuskeelse kogukonna kõrgem audiovisuaalnõukogu – sõltumatu haldusasutus, millel on õigusvõime ja mille ülesanne on audiovisuaalsektori reguleerimine prantsuskeelses kogukonnas […]"

10 Dekreedi artikkel 134 sätestab, et kõrgem audiovisuaalnõukogu koosneb kahest kojast, milleks on arvamuskoda ning loa- ja kontrollikoda, büroost ja uurimissekretariaadist.

11 Dekreedi artikli 136 lõike 1 kohaselt on kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja ülesanne eelkõige:

„1) kehtestada teenuste toimetajad ning väljastada teatavatele teenuse toimetajatele lube, välja arvatud kohalikud telejaamad ja [Belgia prantsuskeelse kogukonna Belgia raadio ja televisioon];

2) väljastada lube raadiosageduste kasutamiseks;

[…]

12) tuvastada kõik seaduste, dekreetide ja määruste rikkumised audiovisuaalsektoris ning kohustuste rikkumised, mis tulenevad prantsuskeelse kogukonna ja teenuse toimetaja või teenuse edastaja vahel sõlmitud lepingust, [Belgia prantsuskeelse kogukonna Belgia raadio ja televisiooni] halduslepingust, valitsuse ja iga kohaliku ringhäälingu vahel sõlmitud kokkuleppest ning kohustustest, mis on võetud vastuse raames käesolevas dekreedis osutatud pakkumismenetlusele”.

12 Dekreedi artikli 139 lõige 1 täpsustab kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja koosseisu. See artikkel on sõnastatud järgmiselt:

„Lisaks [neljale] artikli 142 lõikes 1 osutatud bürooliikmele, koosneb loa- ja kontrollikoda kuuest liikmest. Nende ametiaeg on neli aastat ning seda on võimalik pikendada. […]

Ilma, et see piiraks artikli 142 lõike 1 sätete kohaldamist, määratakse kümme liiget vastavalt 16. juuli 1973. aasta seaduse artiklile 9, tagades ideoloogiliste ja filosoofiliste tendentside kaitse. Eelnevas lõigus viidatud kuuest liikmest kolm määrab prantsuskeelse kogukonna parlament. Pärast esimese kolme liikme määramist prantsuskeelse kogukonna parlamendi poolt, viib valitsus koja moodustamise lõpule.

Loa- ja kontrollikoja liikmed valitakse isikute seast, kelle teadmised õiguse, audiovisuaalsektori või kommunikatsiooni valdkonnas on tunnustatud.

[…]”

13 Dekreedi artikli 140 lõike 1 kohaselt esindab kohtus ja suhetes kolmandate isikutega kõrgemat audiovisuaalnõukogu büroo, mis koosneb nimetatud nõukogu presidendist ning selle esimesest, teisest ja kolmandast asepresidendist. Sama artikli lõike 3 kohaselt värbab büroo kõrgema audiovisuaalnõukogu personali. Eelkõige värbab ta pärast uurimissekretäri arvamuse ärakuulamist uurimissekretariaadi nõunikud ja atašeed.

14 Dekreedi artikli 142 lõike 1 kohaselt nimetab neli bürooliiget valitsus.

15 Dekreedi artikli 143 kohaselt võtab uurimissekretariaat vastu kõrgemale audiovisuaalnõukogule saadetud kaebused ja menetleb toimikuid. Ta võib uurimist alustada ka omal algatusel. Lisaks sätestab see artikkel, et uurimissekretariaati juhib uurimissekretär, kes allub büroole.

16 Dekreedi artiklis 161 on sätestatud menetluseeskirjad, mida uurimissekretariaat ning kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda peavad kohaldama kaebuse korral või asjaolu korral, mis võib endast kujutada audiovisuaalsektori seaduste, dekreetide või määruste rikkumist. Täpsemalt on selle lõikes 1 kehtestatud järgmine kord:

„[…] uurimissekretariaat algatab menetluse ja teeb otsuse toimiku vastuvõetavuse kohta.

Kui toimik on vastuvõetav, vaatab uurimissekretariaat asja läbi. Uurimissekretariaat võib lõpetada toimiku menetlemise ilma edasiste toiminguteta.

[…]

Loa- ja kontrollikoda võib uurimissekretariaadi vastuvõetamatuse või menetluse lõpetamise otsused uuesti menetlusse võtta.

Uurimisaruanne esitatakse loa- ja kontrollikojale. [...]”.

17 Artikli 161 lõigete 2–4 kohaselt teeb kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda oma etteheited teatavaks ja edastab uurimisaruande rikkumises kahtlustatavale, kellel on üks kuu toimikuga tutvumiseks ja oma kirjalike märkuste esitamiseks. Rikkumises kahtlustataval palutakse ilmuda loa- ja kontrollikotta. Nimetatud koda võib ära kuulata kõik isikud, kes saavad talle vajalikku teavet anda. Loa- ja kontrollikoda teeb põhjendatud otsuse 60 päeva jooksul pärast suulise menetluse lõpetamist.

Põhikohtuasja asjaolud ja eelotsuse küsimus

18 Uurimissekretariaat sai 8. oktoobril 2009 televaatajalt kaebuse, milles teda teavitati, et RTL Belgium kanalil kanti paar päeva varem ühe päeva jooksul üle enam kui 7 tundi otsepakkumisi, samas kui seaduslik piir on 3 tundi.

19 Pärast lubatud piirmäära ületamise kindlakstegemist saatis uurimissekretariaat äriühingule RTL Belgium, kelel asukoht on Belgias, kirja võimalike kommentaaride saamiseks.

20 Äriühing vastas, et tema sõnul ei ole uurimissekretariaat pädev tema suhtes sellist uurimist läbi viima, kuna RTL Belgium teenuse osutaja ei olnud mitte tema, vaid Luksemburgi õiguse alusel asutatud emaettevõtja CLT-UFA.

21 Kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda tõstatab seega küsimuse, kes Belgia või Luksemburgi ametiasutustest on pädevad RTL Belgium teenuseid kontrollima. Kui RTL Belgium teenuse osutaja on äriühing RTL Belgium, nagu seda väidab uurimissekretariaat, siis leiab nimetatud koda, et pädevus kuulub talle, kuna selle

äriühingu asukoht on Belgias ning nimetatud sekretariaadi sõnul tehakse toimetuslikud otsused Belgias.

22 Eelotsusetaotlus sisaldab äriühingu RTL Belgium ja emaettevõtja CLT-UFA kohta järgmist teavet.

23 Äriühing RTL Belgium on alates 1987. aastast saanud Belgia ametiasutustelt üksteisele järgnevad load teleringhäälinguteenuse toimetamiseks. Viimase selle teenuse loa kehtivus lõppes 31. detsembril 2005. Äriühing RTL Belgium ei ole selle uuendamist palunud, kuna alates sellest hetkest osutas kõne all olevat teenust CLT-UFA Luksemburgist.

24 Viimane, kellele kuulub hetkel 66-protsendiline osalus äriühingust RTL Belgium, sai Luksemburgi ametiasutustelt selle sama teenuse osutamiseks alates 1995. aastast kontsessiooni.

25 Kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda leidis oma 29. novembri 2006. aasta otsusega, et äriühing RTL Belgium edastab ilma loata teenuseid, mille toimetaja ta on, eelkõige RTL Belgium teenust, rikkudes sellega Belgia ringhäälingut käsitlevaid õigusnorme, ja määras talle trahvi summas 500 000 eurot. Äriühing RTL Belgium esitas selle otsuse peale Conseil d'État'le (kõrgeim halduskohus, Belgia) tühistamiskaebuse, mis tunnistati vastuvõetavaks ja rahuldati 15. jaanuari 2009. aasta kohtuotsusega, millega tühistati nimetatud otsus.

26 Kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda väidab, et Conseil d'État leidis selles kohtuotsuses, et olukord, kus kehtis kaks luba ja mis kestis kuni 2005. aastani,

on vastuolus reegliga, mille kohaselt on ainult ühel liikmesriigil pädevus ringhäälinguorganisatsiooni suhtes, ning takistab teenuste vaba liikumist Euroopa Liidus. Conseil d'État leidis, et neil asjaoludel ei olnud asjakohane küsimus, kas teenuse toimetaja dekreedi kohaselt või teenuse osutaja direktiivi 89/552 kohaselt oli CLT-UFA või äriühing RTL Belgium.

27 Kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda leiab siiski, et see küsimus on asjakohane põhikohtuasja raames, võttes arvesse Belgias alates aastast 2009 kohaldatavat õiguslikku raamistikku, mis koosneb esiteks dekreedist ja teiseks Belgia Kuningriigi ja Luksemburgi Suurhertsogiriigi vahelisest koostööprotokollist.

28 Dekreet jõustus 28. märtsil 2009. Eelkõige sätestab see uue määratluse mõistele „toimetusvastutus".

29 Kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda on seisukohal, et ta on kohus ELTL artikli 267 tähenduses ja võib seega esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse. Lisaks oma õiguslikule kvalifikatsioonile sõltumatu haldusasutusena, vastab ta kõigile Euroopa Kohtu seatud kriteeriumitele kohtu iseloomustamiseks selle artikli tähenduses.

30 Neil asjaoludel otsustas kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsusetaotluse:

„Kas mõistet „tõhus kontroll nii saadete valiku kui ka nende ülesehituse üle", mis sisaldub [direktiivi 89/552] artikli 1 punktis c, võib tõlgendada nii, et see võimaldab leida, et teatud liikmesriigis asuv äriühing, kellel on selle liikmesriigi valitsuse kontsessiooni

kaudu luba osutada audiovisuaalmeedia teenust, teostab tõhusalt sellist kontrolli, kui ta delegeerib koos edasidelegeerimise õigusega teises liikmesriigis asuvale kolmandale äriühingule kindlaks määramata summa eest, mis vastab seoses selle teenuse edastamisega tekkivale reklaami kogukäibele, kõikide selle teenuse oma saadete valmistamise ja tootmise, saadete kavandamise kohta teabe väljastamise ning finants , õigus ja personaliteenused ning infrastruktuuride haldamise teenused ja muud töötajatega seotud teenused, ning kui ilmneb, et saadete kokkupanek, saadete võimalik ärajätmine ja saatekava segipaiskamine seoses uudistega otsustatakse ja viiakse ellu selle kolmanda äriühingu asukohas?"

Euroopa Kohtu pädevus

31 Kõigepealt tuleb kindlaks teha, kas kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda on „kohus" ELTL artikli 267 tähenduses ning kas sellest tulenevalt on Euroopa Kohus pädev temale esitatud küsimuste üle otsustama.

Euroopa Kohtule esitatud märkused

32 Belgia Kuningriik ja Euroopa Komisjon on seisukohal, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda ei vasta kõigile Euroopa Kohtu seatud kriteeriumidele kohtuna käsitamiseks.

33 Äriühing RTL Belgium, CLT-UFA ja Luksemburgi valitsus leiavad omalt poolt, et sõltumatuse kriteerium ei ole täidetud.

34 Äriühing RTL Belgium ja CLT-UFA väidavad esiteks, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda ei ole täidesaatvast võimust piisavalt sõltumatu eelkõige selles osas, et Belgia valitsusel on selle liikmete määramisel ülakaalukas roll. Lisaks määratakse viimased ametisse ideoloogilisi ja filosoofilisi tendentse arvesse võttes, mis takistab neil täielikult sõltumatu olemast. Lisaks ei esine uurimise ja otsuse tegemise vahel ülesannete lahusust. Lõpuks ei ole kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda kolmas isik võimaliku kaebaja suhtes, keda tal ei ole kohustust ära kuulata, ega uurimissekretariaadi suhtes, kes allub büroole.

35 Luksemburgi valitsus väidab, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda on üks vaidluse osapooltest ega vasta seega sõltumatuse kriteeriumile, nagu seda tõendab asjaolu, et ta oli tema otsuste peale Conseil d'État'le esitatud kaebust puudutavas kohtuasjas menetlusosaline.

Euroopa Kohtu hinnang

36 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale võtab Euroopa Kohus selleks, et hinnata, kas eelotsusetaotluse esitanud organ kujutab endast kohut ELTL artikli 267 tähenduses – küsimus, mis kuulub üksnes liidu õiguse valdkonda – arvesse järgmisi asjaolusid kogumis: organi õiguslik alus, alalisus, otsuste kohustuslikkus, menetluse võistlevus, õigusnormide kohaldamine organi poolt ning tema sõltumatus (vt eelkõige 17. septembri 1997. aasta otsus kohtuasjas C-54/96: Dorsch Consult, EKL 1997, lk I-4961,

punkt 23; 31. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas C-53/03: Syfait jt, EKL 2005, lk I-4609, punkt 29 ja 14. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-246/05: Häupl, EKL 2007, lk I-4673, punkt 16, ning 14. mai 2008. aasta määrus kohtuasjas C-109/07: Pilato, EKL 2008, lk I-3503, punkt 22).

37 Esiteks tuleb uurida kriteeriumi, mis käsitleb kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja sõltumatust.

38 Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et õigusemõistmisele loomupärane sõltumatuse mõiste tähendab eelkõige seda, et asjaomane organ tegutseb selle otsuse, mille peale kaebus on esitatud, vastu võtnud asutuse suhtes kolmanda isikuna (30. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-24/92: Corbiau, EKL 1993, lk I-1277, punkt 15, ja 19. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-506/04: Wilson, EKL 2006, lk I-8613, punkt 49).

39 See mõiste sisaldab kahte aspekti. Esimene, väline aspekt eeldab, et organ oleks kaitstud välise sekkumise või surve eest, mis võiks ohtu seada selle liikmete otsustamise sõltumatuse neile lahendamiseks antud vaidluste osas (eespool viidatud kohtuotsus Wilson, punktid 50 ja 51).

40 Teine, sisemine aspekt on seotud erapooletuse mõistega ja selle eesmärk on võrdse distantsi säilitamine menetlusosaliste ja nende vastavate huvide vahel menetluse eset arvestades (eespool viidatud kohtuotsus Wilson, punkt 52).

41 Tuleb tõdeda, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda ei vasta sellele sõltumatuse kriteeriumile.

42 Nimelt ei võimalda ei kõrgema audiovisuaalnõukogu struktuuriline ülesehitus, organid, millest ta koosneb, ega neile pandud ülesanded järeldada, et nimetatud nõukogu tegutseb ühelt poolt väidetava rikkuja ja teiselt poolt audiovisuaalsektori üle järelevalvet teostava haldusasutuse vahel erapooletu kolmanda isikuna.

43 Mis puudutab kõrgema audiovisuaalnõukogu struktuurset ülesehitust, siis tuleb märkida, et esiteks koosneb nimetatud nõukogu büroo neljast liikmest, kelleks on nõukogu president ning nõukogu esimene, teine ja kolmas asepresident. Teiseks on viimased ka kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja liikmed, millest nad moodustavad olulise osa, see tähendab neli liiget kümnest.

44 Mis puudutab ülesannete jaotust kõrgema audiovisuaalnõukogu erinevate organite vahel, siis nähtub dekreedist, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja ülesanne on selles haldusasutuses kontrollida, et kõnealused meediateenuse toimetajad peaksid kinni audiovisuaalsektorit käsitlevatest õigusnormidest, ning karistada võimalike rikkumiste eest. Ta tugineb selle ülesande täitmisel uurimissekretariaadi tööle, mida juhib uurimissekretär, kes allub büroole.

45 Tuleb nentida, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikojal, kes on otsuseid tegev organ, on büroo kaudu funktsionaalne seos nimetatud nõukoguga tervikuna ning uurimissekretariaadiga, kelle ettepaneku alusel ta otsuseid teeb. Sellest tuleneb, et kui kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda teeb otsuse, siis ei eristu ta selgelt järelevalvefunktsiooniga haldusorganina, mis oma rolli tõttu võib audivisuaalvaldkonna menetluse üht poolt soosida (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus Syfait jt, punkt 33).

46 Lisaks toetab seda seisukohta ka asjaolu, et kohtus ja suhetes kolmandate isikutega esindab kõrgemat audiovisuaalnõukogu büroo.

47 Sellest nähtub, et kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoda ei saa vaidlusaluse otsuse tegemisel pidada olemasolevate huvide suhtes kolmandaks isikuks ning seega ei ole ta võimaliku rikkuja suhtes, kelleks käesoleval juhul on äriühing RTL Belgium, erapooletu, nagu on nõutud kohtu puhul ELTL artikli 267 tähenduses.

48 Seetõttu ei ole vaja kontrollida, kas muud kriteeriumid, mis võimaldavad hinnata, kas eelotsusetaotluse esitanud asutus on kohus ELTL artikli 267 tähenduses, on kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja poolt täidetud.

49 Neil asjaoludel ei ole Euroopa Kohus pädev esitatud küsimusele vastama.

Kohtukulud

50 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleliolev asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Euroopa Kohus ei ole pädev vastama kõrgema audiovisuaalnõukogu loa- ja kontrollikoja 3. detsembri 2009. aasta otsuses esitatud küsimusele.

Allkirjad